

Werk in uitvoering aan de Brinklaan tussen Vituskerk en Prinsenstraat. Meer ruimte voor parkerende automobilisten plus een fietspad achter de bomen, die met veel zorg worden behandeld.

(Bestelnr. 1014)

Het Prinses Margrietplantsoen. De grote ruimte van weleer heeft plaats moeten maken voor vlakken in verschillende kleuren. Een duidelijke aanwinst.

(Bestelnr. 1015)

BUSSUM — Plantsoenen en bomen — groen in het algemeen gesproken — beleven moeilijke tijden. Terwijl aan de ene kant iedereen schreeuwt om ruimte en bescherming van het leefmilieu, gaat aan de andere kant de ontluistering van bestaand groen door. Op pagina 1 vandaag uit de directeur van Gemeentewerken, ir. W. Groenevelt, zijn ernstige bezorgdheid over de vernielingen in plantsoenen, die desastreuze vormen gaan aannemen.

HOE DAT KOMT?

De geschiedenis is o.m. te vinden in de notulen van raadsvergaderingen. Er is door raadsleden in alle toonarden aangedrongen op „uitleefmogelijkheden“ voor de jeugd. „Geef ze trapveldjes“ is een veelgehoorde kreet. En dan liepen er allerlei ter zake kundigen rond, die vonden en vinden, dat de jeugd op nette veldjes moet voet- en of honkballen. Vroeger waren gazons fraaie groene vlakken in de totale bebouwing van de gemeente. Men sprak ook over „De

Groene Long“ tussen Ooster- en Wester-Eng, maar na het invoeren van het systeem „trapveldjes“ is de long niet louter groen meer. Enfin, daarover is al zoveel en zo vaak gesproken en geschreven. Duidelijk blijkt wel, dat de heer Groenevelt — en met hem velen — er niet gelukkig mee is.

AANPASSEN

De aantasting van de plantsoenen heeft er mede toe geleid, dat de Plantsoendienst anders is gaan werken. Meer met kleuren. Plantsoenen maken op kleinere schaal. Aanpassen aan de nieuwe situatie. „Daar moet je toch voorzichtig mee zijn, want het aanpassen van de plantsoenen is teer werk“, zegt de heer Groenevelt. „Je vernielt gauwer dan je verfraait. We hebben tegenwoordig de tijd niet meer om de natuur de nodige rust te gunnen. Ik wil maar zeggen: we leven te gehaast om de natuur te kunnen waarden in haar langzame cyclus. Daarom is er de grote trek naar de volgroeide natuur. Naar volgroeide bossen. Hoe weinig mensen (de deskundigen uitgezonderd) gaan kijken naar jonge aanplant?

BOMEN KWEKEN

Dat leidt er weer toe, dat men vol-

Plantsoenen en bomen beleven moeilijke tijden

wassen bomen wil gaan planten. De mensheid heeft geen tijd meer om dertig jaar te wachten. Bomen moeten tegenwoordig in tien jaar volgroeid wezen. Grote gemeenten hebben nu al hun eigen kwekerijen voor grote bomen“.

Wat de heer Groenevelt frappeert is, dat in de groenvoorziening zo licht wordt teruggegrepen op het verleden. Er is een duidelijke aarzeling om op bepaalde plaatsen een heel nieuwe opzet te maken. Een schoolvoorbeeld vormt de Generaal de la Reijlaan. „Ik heb in 1920 daar die toen heel kleine boompjes gezien. Ze zijn steeds mooier geworden tot dat ze moesten sneuvelen. Daarna wilden we iets heel nieuws gaan maken. Bomen in groepen en dan in het totaalbeeld de tuinen laten meespelen en meespreken. Daar is men verschrikkelijk over gevallen. Het moest en zou weer als vanouds.“

Dat is dan gebeurd: de nieuwe sprietten, die moeten uitgroeien tot bomen staan ietwat verloren tussen het blik van de rijen auto's in de parkeerhavens. „Jammer“, vindt de heer Groenevelt, „want hier hadden nu de bewoners ook hun aandeel (met hun tuinen) kunnen leveren in het totaal. Want er is een groot verschil tussen de tuinen van 1920 — toen was alles daar nieuw — en de tuinen van nu. Om die reden ook hadden we plannen om het anders te gaan doen.

Neem het Spiegel. Daar zijn in de oorlog onvoorstelbaar veel bomen in de noodkachtjes verdwenen. Maar na de oorlog hebben we daar niet opnieuw op grote schaal de verdwenen bomen vervangen. Dat was niet nodig omdat inmiddels de tuinen waren gaan meespreken in het gehele beeld.“

ZORVULDIGHEID

Volgens de heer Groenevelt is het zaak zeer zorgvuldig om te gaan met wat er is aan groen. Vandaar ook de grote zorg om de toekomst van de Huizerweg. De veranderingen, die daar gaan plaats vinden zijn veel ingrijpende dan menigeen zich kan voorstellen. „De Plantsoendienst is bezig met een studie op welke wijze de nieuwe Huizerweg straks toch een eigen sfeer kan krijgen. Gedacht wordt aan een speciaal soort platanen in de middenberm. Aan de Brinklaan gaan we bij alles wat we doen zo voorzichtig mogelijk om met de bestaande bomen. Er zijn echter wel een paar dingen, die me nog van het hart moeten: Men vergist zich met te denken, dat de „laan“ het alleenzalmakende is. En men vergist zich ook door te denken, dat bomen het alleen kunnen doen. Er moet iets achter zitten in de vorm van h.v. tuinen. Het totaal vult het.“